

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. Плевен , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно наказателно дело № 20214430200909 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на ***, ЕГН: ***** от *** против наказателно постановление № 21-0938-000025 от 22.03.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП; чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП и чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е наложил на ***, глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца; глоба в размер на 10 лв. и глоба в размер на 100 лв.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител адв. *** от АК – гр. Плевен.

Последният моли съда да измени наказателното постановление.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**, поради следните съображения:

Атакуваното наказателно постановление 21-0938-000025 от 22.02.2021 г. е издадено от *** Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 349194 от 23.01.2021 г., от който е видно, че:

На 23.01.2021 г. в 15:00 часа в *** до *** „***“ тролейбусно обръщало Плевен посока на движение към парк „***“, като водач на лек автомобил „***“, с рег. № ***, собственост на „***“ ЕООД, с Булстат № *** извършва следното:

-След направена справка с РСОД № 208 и справка с ОДЧ при ОДМВР - Плевен се установява, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация на дата 24.06.2020 г. в 11:30 часа, затова че е била без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите;

-не носи контролен талон и/или заместващ го АУАН от свидетелство за управление на моторно превозно средство;

-Отнема предимството и не пропуска на правилно пресичащия пешеходец от ляво на дясно стъпил по пешеходна пътека обозначена с пътна

маркировка МВ-1 тип зебра.

-нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП;

-нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП;

-нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия.

Кои са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител *** и в същия е отразено, че заема длъжността младши автоконтрольор към Сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

По визираното в т.1 от НП-то нарушение.

В настоящия случай, не се доказва от страна на административно наказващият орган, чиято е доказателствената тежест извършването на твърдяното административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП !!!

При издаване на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което опорочава цялата административно наказателна процедура и е абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление в тази му част.

Поради констатираното нарушение, съдът няма да се спира на фактическата обстановка, както и на това дали е доказано извършването на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение или не.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление, следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, описание в какво се състои същото, както и заК.ите разпоредби, които са нарушени !!!

В АУАН-а актосъставителят *** е посочил, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, а в наказателното постановление административно наказващият орган е посочил, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено в тази му част.

В хода на административно наказателното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон, които са довели до съществено ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Съдът констатира, че в АУАН-а и в НП-то, което изцяло повтаря отразените в акта констатации, нарушението не е описано достатъчно ясно и в пълнота, така че да могат да бъдат изведени всички съставомерни признаци, респективно същото да бъде подведено под посочената в НП квалификационна норма.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.140, ал.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Ал.2 на

цитираната разпоредба предвижда, че условията и реда за регистрация на автомобилите се уреждат в нарочна наредба.

Това е Наредба №I-45 от 24.03.2000г. на МВР за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях.

В посочената наредба са уредени три вида регистрационни табели – постоянни, временни и транзитни, като са уредени случаите, в които те се издават и символите, които съдържат.

В процесното НП е посочено, че жалбоподателят се е движел с автомобил, който е служебно прекратена регистрация.

Административно- наказателното производство е много формален и буквален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените такива, имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание !!!

Поради това, както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават.

В НП следва да бъдат посочени и точно заК.ите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение.

В случая е налице неяснота и вътрешно противоречие между текстовото описание на нарушението и възвеждането на правната му квалификация, както в АУАН-а, така и в НП-то, в което вместо наказващият орган да отстрани несъответствието по реда на чл.53 от ЗАНН, ги е приповторил не само в същия вид, но и ги е направил още по-неясни, допълвайки нарушението с несъотносителния текст на сочената като нарушена норма на чл.140 ал.1 от ЗДвП.

В случая с възведеното в текстови вид в обстоятелствената част на АУАН-а и на НП-то деяние, на жалбоподателя е вменено, че на

инкриминираната дата, време и място е управлявал описаното МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

В същото време с оглед на възприетата от актосъставителя и прецизирана от административно наказващия орган правна квалификация по чл.140 ал.1 от ЗДвП в редакцията ѝ, действаща към деянието / с ДВ бр.11 от 31.01.2017г. цитираната норма е допълнена/, **на жалбоподателя е вменено различно от констатираното с акта административно деяние, а именно, че въпросното МПС въобще не е било регистрирано, т.е., че е липсвала каквото и да е регистрация при констатирана с акта – автомобилът е служебно дерегистриран !?!?**

Разпоредбите на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН безусловно са императивни, тъй като осигуряват правото на защита на привлечения към административно-наказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение с надлежната му правна квалификация, се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем.

Нещо повече, въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели *** и ***, които са очевидци и са констатирали деянието, **съдът намира, че напълно неприложима в случая е сочената като нарушена разпоредба на чл.140 ал.1 от ЗДвП !!!**

На следващо място, за да се приеме, че е извършено нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, а именно - неизпълнение на задължението да се управляват по пътищата, отворени за обществено ползване само МПС, които са регистрирани, е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно с обстоятелството, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Такива доказателства в настоящото производство не бяха представени и не се събраха.

Жалбоподателят е управлявал МПС, което е закупил и същото е било с поставени по съответния ред регистрационни табели, издадени за същото МПС.

За факта на прекратяване на регистрацията на определено ППС, респективно, за да предприеме действия по възстановяване на служебно прекратената регистрация, а и за да се въздържа от действия нарушаващи разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, собственикът може да разбере едва от уведомяването му от съответният сектор „Пътна полиция“.

В конкретния случай при служебното прекратяване на регистрацията, собственикът, респективно водачът, на съответното превозно средство няма как да узнае за служебното прекратяване на регистрацията, ако не е уведомен за това.

Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на нарушителя да осъзнае общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици.

За разлика от разпоредбата на чл.157 ал.4 от ЗДвП, съгласно която се губи придобитата правоспособност по силата на закона, с отнемането на всички контролни точки, без да е необходимо някакво отразяване или произнасяне от контролните органи, прекратяването на регистрация на основание чл.143 ал.15 от ЗДвП не настъпва автоматично по силата на закона с изтичане на съответния срок, а е факт след извършено от контролните органи отбелязване в автоматизираната информационна система.

Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл.175 ал.3 от ЗДвП прави деянието, извършено от жалбоподателя несъставомерно, тъй като той не е знаел, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно и кога точно е станало това, поради това не е знаел, че не следва да го управлява по пътищата, отворени за обществено ползване.

За съставомерността на всяко нарушение следва да са осъществени признаците както от обективна, така и от субективна страна и липсата на който и да е от тези признаци винаги обуславя извод за несъставомерност на извършеното !!!

По визираното в т. 2 от НП-то нарушение.

Съставът на нарушението по чл. по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие обективният състав на нарушението е осъществен.

По силата на чл. 100 ал.1, т.1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

След като е управлявал лек автомобил, без да носи контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство, жалбоподателят несъмнено е нарушил виновно разпоредбата на чл. 100 ал.1, т.1 от ЗДвП, за което правилно е наказан на основание чл.183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП с определения от закона размер на глобата – 10 лева.

По визираното в т. 3 от НП-то нарушение.

Установената с акта фактическа обстановка, кореспондира изцяло с показанията на свидетелите *** и ***, които са преки свидетели – очевидци на нарушението. Безспорно се установява, че на 23.01.2021 г. в *** до *** *** при управление на лек автомобил „***“, с рег.№ ***, собственост ан ****“ ЕООД, на пешеходна пътека отнема предимството и не пропуска на правилно пресичащия пешеходец от ляво на дясно стъпил по пешеходната пътека обозначена с пътна маркировка „М 8.1“, в нарушение на чл.119 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

Жалбоподателят не е спрял на пешеходната пътека, за да пропусне преминаващите по нея пешеходци, поради което правилно отговорността му е

била ангажирана по чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, според който се наказва с глоба 100 лева водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. Нарушението е доказано по несъмнен начин, поради което наказателното постановление се явява законосъобразно и обосновано, като определената от актосъставителя и наказващия орган квалификация е в съответствие със закона.

Не е налице маловажен случай, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

Пешеходците са уязвими участници в движението, което жалбоподателят не е взел предвид при осъществяване на нарушението, отнемайки предимството им на пешеходна пътека.

Наказателното постановление е законосъобразно и обосновано, в тази му част поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 17-0938-006644 от 08.01.2018 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР – Плевен, както следва:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-000025 от 22.03.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП и чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП е наложил на ***, ЕГН: ***** от *** глоба в размер на 10 лв. и глоба в размер на 100 лв., като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0938-000025 от 22.03.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложил на ***, ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца като **НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____